

RENSNING, f. 2. Handlingen, förrättningen, arbetet, då man rensar.

RENT (*e* långt), adv. 1) Riktigt, tydligt, klart. *Läsa r.*, utan att stafva. *Tala r.*, klart och tydligt. *Skrifva r.*, se *Renskrifva*. *Spela, blåsa r.*, spela, blåsa ett instrument så, att tonerna blifva rena. — 2) Helt och hållet, alldeles. *R. omöjligt. R. befängd. R. af*, helt enkelt och simpelt, kort och godt, uttryckligen. *Neka r. af. R. ut*, rätt fram, utan omsvep, utan förtigande, uttryckligt. *Säga sin tanke r. ut. Jag bekänner r. ut, att...*

RENTA, m fl., se *Ränta*, &c.

RENTJUR, m. 2. Se *Renoxe*.

RENTVÄTTA, v. a. 1. Tvätta något, så att det blir rent. — Äfv. *Tvätta ren.* — *Rentvältande*, n. 4. o. *Rentvältning*, f. 2.

RENVERONIKA, f. 1. Örten Veronica arvensis.

REORGANISATION, reårrganisatschón, f. 3. Inrättning på nytt sätt, omskapning.

REORGANISERA, reårrganisera, v. a. 1. Inrätta på nytt sätt, omskapa.

REP, n. 3. Lång snodd, vanligen af hampa, stundom äfven af bast, ull, bomull, silke, starkare än en lina, men svagare än ett tåg, med en omkrets af emellan en och två tum. *Slå r.*, hop-sno rep. (Ordspr.) *Man bör ej tala om r. i hängd mans hus*, man bör ej tala om något, som kan påminna den, man talar med, om ett fel eller något, som länder honom till skam. — *Ss. R-stump*.

REPA, v. a. 1. I. (af isl. *Reif*, rad) *R. úpp*, se *Upprepa*.

REPA, v. a. 1. II. (af *Rifva*) 1) Med något spetsigt göra ett fint streck på ytan af ett föremål. *R. glas med en flinta. R. bordet med en nål.* — 2) Med handen afstryka en mängd smärre föremål, som äro fästade längs utefter något. *R. lín*, stryka fröknopparna af línstjerkarna. *R. löf*, afstryka löfven ifrån deras qvistar. — 3) Samla. I denna mening numera obrukligt, utom i uttrycket *R. mod*, hämta mod. — *R. sig*, v. r. Samla sig, hämta sig, hämta krafter, hämta mod, tillfriskna, komma sig, komma i bättre omständigheter, åter taga upp sig efter en olycka.

REPA, f. 1. III. Fint streck på en slät yta, tillkommet genom verkan af något spetsigt eller kantigt, som hårdt strukit fram deröfver. *Repor i glas, på ett bord, i porlín.* *Göra en r. på en glasruta.*

REPARABEL, -- ráb'l, a. 2. Som kan repareras.

REPARATION, --- tschón, f. 3. Lagning, iståndsättning, förbättring; upprättelse; ersättning, godtgörelse.

REPARERA, v. a. 1. 1) Laga, iståndsätta, förbättra. — 2) Ersätta, godtgöra. — 3) Gifva upprättelse för. — *Reparerande*, n. 4. o. *Reparering*, f. 2.

REPARTITION, reparrtitschón, f. 3. Fördelning.

REPASSERA, v. n. 1. Fara eller resa tillbaka.

REPE, m. sing. Grässlättet *Lolium*.

REPELLERA, v. a. 1. Tillbakadrifva.

REPERKUSSION, repårrkuschón, f. 3. Återstudning.

REPERTOIRE, repårrtoár, m. 3. (fr.) Lista på teaterpjäser, som under en speltermin skola gifvas, eller på sådana, som bibehållas till spel-

ning för framtiden. — Man har äfven börjat skrifva *Repertoar*. [Repertoire.]

REPETERA, v. a. 1. Upprepa, omsäga. — V. n. 1) (om fickur) Slå. — 2) Sista gången före sjelfva spelningen inöfva en teaterpjäs eller de stycken, som skola gifvas vid en konsert. — *Repeterande*, n. 4. o. *Repetering*, f. 2.

REPETERFLAGGA, -- érfågga, f. 1. Signalfägga, som hissas till tecken, att man förstätt en gifven signal.

REPETERUR, -- éréur, n. 3. Fickur, som slår.

REPETERVERK, -- érvårrk, n. 3. Den inrättningen i ett repeterur, som gör, att det slår, då man trycker på en tschón.

REPETITION, --- tschón, f. 3. 1) Upprepande, omsägning. — 2) Inöfning, för sista gången, af en teaterpjäs eller för en konsert.

REPETITORIUM, --- tórium, n. pl. — *rier*. (lat.) 1) Föreläsning, hvarvid i kortbet sammanfattas det hufvudsakliga innehållet af förut hållna. — 2) Lärobok, som innehåller ett kort sammandrag af en vetenskap.

REPGUNGA, f. 1. Gunga, inrättad medelst ett rep, i begge ändarna fästadt upptill vid grenen af ett träd, o. s. v.

REPGÖRDEL, m. 2. pl. — *gördlar*. Snodd af rep, som en del munkar bära om lifvet i st. f. gördel.

REPIG, a. 2. Som har repor.

REPLACERA, v. a. 1. 1) Sätta, ställa eller lägga något på dess förra ställe. — 2) Omsätta (ett kapital). — *Replacerande*, n. 4. o. *Replacering*, f. 2.

REPLI, -í, n. 3. (fr.; krigsk.) Stödjepunkt.

REPLIERA, v. n. 1. (krigs.) *R. på*, draga sig tillbaka till en stödjepunkt.

REPLIK, -í, m. 3. (fr. *Replique*) 1) Kärandens påminnelse (muntlig eller skriftlig) på motpartens förklaring. — 2) Träffande gensvar. — 3) (i musik) En stämmas repetition af en sång eller musikstrof. — 4) En aktörs sista ord, innan motspelaren infaller med sitt svar.

REPLIKERA, v. a. 1. (fr. *Repliquer*, af lat. *Replicare*) Återsvara, gensvara, gemåla. [— cera.]

REPNOT, répnót, f. 2. Ett slags fiskredskap af vidjerep, som begagnas att hålla notvarpen rena.

REPRESENTANT, -- sánntáannt, m. 3. En, som föreställer en annans person; ombud, fullmäktig; rättsinnehafvare.

REPRESENTATION, -- sánntatschón, f. 3. 1) Föreställning, framställning, afbildning. — 2) Föreläsning, uppförande af skådespel. — 3) Stat, som en hög eller förnäm person förer, betraktad som ett äliggande för honom att upprätthålla värdigheten af sin rang. — 4) Församling af en nations ombud, riksförsamling, riksständer.

REPRESENTATIV, -- sánntatí'v, a. 2. 1) Representerande, föreställande. *Ambassadörer hafva en r. karakter.* — 2) (pol.) Grundad på val af ombud; bestående af valda ombud. *R. styrelse, statsförvaltning. R-t system. R. församling.* [— íf.]

REPRESENTERA, -- sánntera, v. a. 1. 1) Föreställa, framställa, afbilda. — 2) Föreställa ens person, vara dess ombud, fullmäktig. — V. n. Genom ytre glans upprätthålla värdigheten af sitt embete, sin rang. — *Representerande*, n. 4. o. *Representering*, f. 2.

REPRESSALIER, représåliårr, 3. pl. (fr. *Repressailles*, af lat. *Reprimere*, trycka tillbaka)